"De Wekker", september 1949, 3e jaargang, nummer 7.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

3e Jaargang - September 1949 - No. 7

WERKPLAATS EN KANTOOR — WETENSCHAP EN KUNST

"DE WEKKER"

MAANDBLAD VAN DE VERENIGING VAN R.D.M.- EN N.W.-PERSONEEL "WEK"

Adres voor mededelingen aan de Redactie: B. BESTERVELD, Vestastraat 23, Rotterdam-W.

TEWATERLATING BOKPONTON „HEROJ"

Woensdag 7 September j.l. om 16.40 uur, liep met goed gevolg van helling 5 op onze werf „Nieuwe Waterweg" te Schiedam, de bokponton „Heroj" te water.

Deze bok, bestemd voor Yoego-Slavië (Servië) voor bokwerk langs de Dalmatische kust aan de Adriatische Zee, zal gereed zijnde, een last tot een gewicht van 350 ton kunnen heffen door middel van 3 stuks 4-schijfstakels. De door ons gebouwde ponton is lang 40 m, breed 18 m, hoog 3.80 m, door ons ingericht met verblijven voor officieren en overige bemanning en voorzien van voor de verdere inrichting nodige fundaties voor hulpwerktuigen en bokpoten.

Na het tewaterlaten werd de ponton voor de verdere afwerking, zoals het plaatsen van de ca. 36 m lange bokpoten en hijs- en ankerlieren enz., gesleept naar de fabriek van de firma Lanser te Sliedrecht.

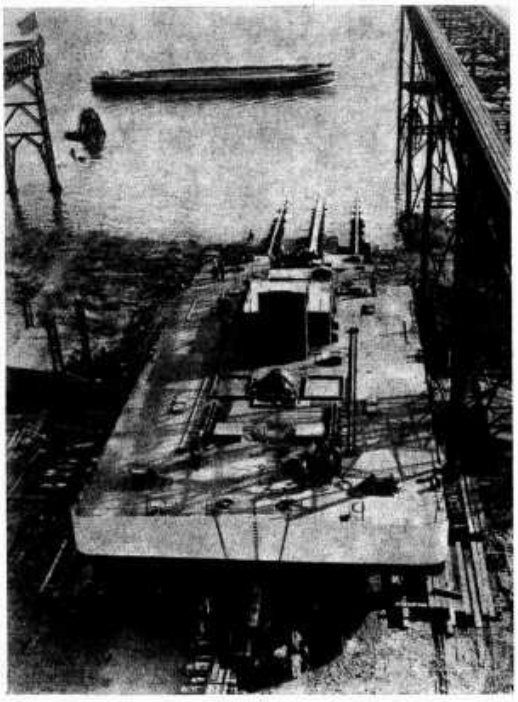

Het merkwaardige van deze bok is, dat zij in staat zal zijn met eigen kracht op zee te varen. Daartoe zullen aan de achterzijde van de ponton, één aan B.B. en één aan S.B., twee z.g. „Harbor Master" motoren op het dek geplaatst worden, die direct vanuit de stuurhut op het dekhuis bediend zullen worden.

Dit zijn eigenlijk zeer zwaar gebouwde buitenboordsmotoren, gedurende de jongste oorlog tot ontwikkeling gekomen en die daarin hun goede diensten hebben bewezen. Het sturen van deze bok zal door middel van de motoren geschieden, een roer is niet aanwezig. In de machinekamer, in de ponton, bevindt zich een complete diesel-electrische centrale, die stroom zal leveren voor de hijs- zowel als voor de ankerlieren, alsmede ook voor verlichting.

Het is voor ons prettig hieruit de conclusie te trekken dat men uit het buitenland, voor levering van prima uitgevoerd groot en zwaar hijsgereedschap, bij ons terecht komt, dus dat onze industrie ook daarin een goede naam heeft. Bovendien brengen dit soort opdrachten de zo zeer gevraagde en nodige deviezen in ons land. Een korte levertijd voor de bok speelde een rol in het verkrijgen van deze opdracht. Wij hebben daaraan gelukkig kunnen medewerken door ons deel van de bouw in recordtijd van 3½ maand uit te voeren.

J. W.

Daar werken onze mannen!

(Hoe warm het was en hoe ver....!)

Het was lekker warm, die Zaterdagmiddag 3 Sept. j.l. toen we ons met vrouw, verloofde of ouders op weg begaven om een kijkje te gaan nemen in de werkplaatsen en op de werf van de R.D.M. Het boottochtje vanaf Schiemond of Schiedamse Hoofd was voor de niet R.D.M.-ers reeds een attractie. Wat een service! Uitnodigend lagen de trotse roodpijpers gereed om de bezoekers naar de overkant te varen. Daar aangekomen werden bij de ingang der werf groepen gevormd van ca. 40 personen, waarna, onder aanvoering van een leider, een aanvang werd gemaakt met de rondgang. Voor de ouden van dagen werden 2 afzonderlijke groepen gevormd, hetgeen door hen bijzonder op prijs werd gesteld.

Voor de grote afstanden stonden enige terreinauto's gereed, om de bezoekers over de werf te vervoeren, teneinde tijdrovende lange wandelingen tot een minimum te beperken. Dat was goed gezien door de organisatoren.

Meer dan 20 groepen verspreidden zich, allen in verschillende richtingen, over de werf. Wij bezichtigden o.a.:

De Grofsmederij en Ketelmakerij: Vol bewondering voor de techniek kwamen we onder de indruk van het werk van de machtige 3300 tons smeedpers, waaronder enorme blokken gloeiend staal als koekdeeg werden vervormd. Maar héét dat het daar was! Ontzettend!

Ook het met de vlam op maat snijden van dikke platen staal trok de belangstelling. Dat een scheepsschoorsteen

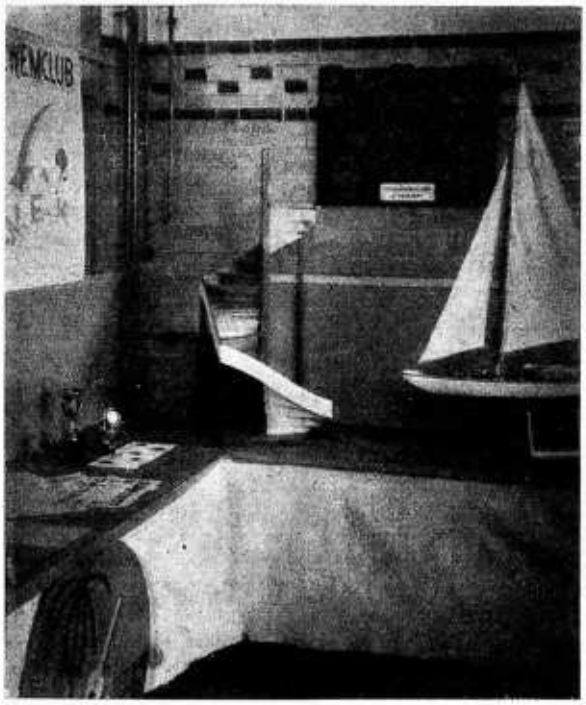

Een hoekje van de tentoonstelling

zo'n groot en ingewikkeld ding is, konden de meeste bezoekers zich moeilijk voorstellen, toen ze de nieuwe „pijp" voor de „Duivendrecht", in aanbouw in de ketelmakerij, klaar zagen staan voor montage aan boord.

De Modelmakerij: Het materiaal dat hier verwerkt wordt is heel wat handzamer, hetgeen met verschillende machines werd gedemonstreerd. Wij zagen ook nog het graveren van jubileumplaatjes, die over enige maanden de radio's zullen sieren van de a.s. jubilarissen.

De Gieterij: Mooi vak is dat ook, vormer en gieter. Voor een buitenstaander nog al ingewikkeld.

De Tentoonstelling: Hier waren werkstukken van de leerscholen en de modelbouwclub uitgestald, alsmede diverse attributen van andere W.E.K. clubs, waarvan met grote interesse werd kennis genomen.

Dok 8: In ons grote dok voelden we ons nietige mensjes en de uitgestrekte sorteerterreinen versterkten die indruk.

Scheepsbouwloods: In deze enorme ruimte werd met diverse machines gedemonstreerd en met veel bewondering werden de spantenvloeren bekeken met hun talrijke lijnen, waaraan de buitenstaander geen touw kan vastmaken, maar waar de vakman de constructie van een heel schip aan ontleend.

Onderzeebotenloods en lasserij: Hier werd gedemonstreerd met het nieuwste patent electrisch lassen, n.l. het „Union Melt" systeem.

Een ander hoekje er van

Nadat de machtige nieuwe hellingkranen, 63 m hoog, waren bezichtigd, ging de tocht door **Koperslagerij, Draaierij** en **Bankwerkerij,** waar de prachtig opgestelde machines en de diverse gerede producten werden bewonderd.

Intussen werd ook een bezoek aan de gezellige fabrieks-cantine gebracht, waar „Melodie & Rhythme" zorgde voor een aardig stukje muziek en de cantinehouder voor een welkome consumptie.

Wanneer wij het geheel overzien mogen wij spreken van een geslaagde middag en past een woord van dank aan de organisatoren en leiders voor de genomen moeite en aan onze Directie voor de zo ruimschoots verleende medewerking. Vermoeid doch voldaan gingen we huiswaarts.

S.

HET ROER OM

VII

Ja, er zijn reacties binnengekomen op het vorig stukje. Laten we er vandaag even kort en zakelijk op ingaan.

Er waren er die het er mee eens waren en alleen vroegen: „Vertel ons precies hoe je er over denkt, dus waarheen wij mensen iedere dag op reis zijn; vertel ons dit ronduit en eerlijk."

Er waren er ook die bezwaren hadden en zeiden: „Ja, we kennen dit soort van praatjes. Dat betekent de arbeider zoet houden met verhaaltjes over de eeuwigheid en zo, en onderhand gebeurt er hier maar niks en blijft de rommel precies zo en moet Jan de werknemer het eeuwige slachtoffer blijven. Maar dat nemen we niet, wij willen weten waar het nu naar toe gaat. Met wat over vijftig jaar en na onze dood gebeurt hebben we nu niks te maken; en met dat soort voorspellingen en beloften houden ze ons niet zoet meer." Waarheen gaat de R.D.M. nu? Dat is de vraag. Ik wil eerst op de laatste bezwaren zo ernstig mogelijk antwoorden. Wanneer iemand mij staaltjes komt vertellen van onrecht, onrecht ondervonden op of door de R.D.M., dan moet ik eerlijk bekennen dat ik niet hoor bij de mensen, die bij voorbaat zeggen: dat zal wel een tikkie overdreven zijn. Natuurlijk, iedereen overdrijft wel eens en zeker als het over zijn eigen recht of onrecht gaat, maar we kennen het moderne bedrijfsleven toch wel zo van nabij dat we veilig kunnen zeggen: er gebeurt inderdaad veel en ernstig en zwaar onrecht. En we zouden over de zaak heenpraten als we zeiden: ja dat is zo. Maar ook van arbeiderskant gebeurt wel het een en ander dat minder juist is, en voordat de werknemer over zijn rechten begint te praten moet hij eerst eens aan zijn plichten denken. Dat is natuurlijk een dooddoener. Daarmee sla je alles stuk en... het is heel, heel goedkoop. Want zoveel andere mensen komen wel aan hun rechten zonder dat zij misschien allemaal hun plichten vervullen. De zaak ligt nu eenmaal zo, dat de rechten van de mens er altijd zijn en behoren te zijn, **onafhankelijk** van het feit of hij al dan niet zijn plichten vervult. Stel U voor dat iedere vader of moeder het recht verloor om gezag uit te oefenen over hun kinderen door het feit dat ze eens een keer te kort waren geschoten in hun ouderplichten. Stel je voor dat iedere rijke mijnheer zijn eigendomsrecht kwijtraakte door het feit dat hij die eigendomsgoederen ook wel eens niet goed gebruikte. Stel je voor dat een arbeider zijn huisraad kon kwijtraken omdat hij 's avonds te laat thuis kwam of zo iets.

Maar nu is het ellendige, dat de klasse van mensen, die wij met werknemers aanduiden, en dus in onderhorigheid werken, in de meeste gevallen aan de korste eindjes trekt. Hoe kunnen zij aan hun rechten komen tegenover een maatschappij waarover zij zelf niet de baas spelen en in vele opzichten ook niet de baas kunnen spelen? Dit geldt niet alleen voor de R.D.M. maar voor alle bedrijven op de hele wereld. Het is het eeuwenoude vraagstuk van de gezagscrisis. Gezag moet er zijn, maar wat doen de onderdanen als hun rechten niet erkend worden? Ja, wat moeten zij doen? Over deze ernstige vraag wilde ik voorlopig enige keren in „het roer om" schrijven. Het gaat niet over bepaalde partijen of programma's, maar het gaat over ons mensen allemaal. Tot de volgende keer. De hand vast aan het roer, want het roer moet om.

Het verheugt ons, dat aan de oproep om meer post, die wij enige tijd geleden in ons blad hebben opgenomen, een gretig gehoor is gegeven. Hierdoor zijn wij in staat „in de voorste linie", tot een nog lezenswaardiger rubriek te maken, en daarmede de belangstelling er voor, ook van alle militairen, gaande te houden. Alleen zijn er nog heel wat onder jullie, waarvan wij weinig of zelfs nog niets hebben gehoord. Kom, jongens, het is toch niet zo'n grote inspanning, klim eens in je pen en vertel eens wat, waar je zit of wat je doet? Afgesproken? Oké!

De eerste van deze reis is:
Sld. G. Baai, leg.no. 260124013.
Hij verraste ons een paar maanden geleden met een tweetal brieven over de verrichtingen van de Veldartillerie, die wij nu deze maand publiceren.

Solo, 16 Juni 1949.

Geachte Collega's,

Het is voor ons jongens in Indië steeds weer een grote moeilijkheid U in Holland een enigszins overzichtelijk beeld te geven van ons werk hier overzee. Thans wil ik me daar eens aan wagen en dan wel in het bijzonder het werk van de Veld-Artillerie, bij welk regiment ik nu bij elkaar 2 jaar en 9 maanden dien, waarvan 2 jaar in Indië. Het was dan de 8e Mei 1947 dat we met de „Johan van Oldenbarnevelt" uit Amsterdam vertrokken om de 5e Juni in Priok aan te komen. Aangezien onze bestemming Oost-Java was werden we de 8e Juni overgeplaatst op de „Melchior Treub", die ons naar Soerabaia bracht, waar we 10 Juni om 8 uur v.m. aankwamen. Vandaar werden we aan de kade afgehaald met auto's, die ons naar Darma, een bepaalde wijk van de stad, brachten. Daar kregen we nog de nodige spullen van de fourier, o.a. ons veldbed en klamboe, die we hier ten zeerste waarderen. De verdere week hielden wij ons bezig met excercitie en meer van die dingen, waar we in Holland al het land aan hadden. Na een week ging een ieder naar z'n batterij waarbij hij was ingedeeld. Zo vertrok ik naar de A.-batterij van het K.N.I.L., die op Menganti, een plaatsje nabij Soerabaia, stond. Deze K.N.I.L. militairen waren regelrecht na de capitulatie van Japan uit krijgsgevangenschap weer onder de wapenen gekomen en die zouden wij dan af gaan lossen. Met de 1e politionele actie bleef het in onze sector vrij rustig. Begin Augustus moest ik naar de S.O.B.M. (School Opleiding Bestuurders en Monteurs) om mijn chauffeurscursus uit Holland af te maken. Dit gelukte mij dan ook en na 6 weken zag ik dit werk beloond door het behalen van een rijbewijs. In deze tussentijd was de A-batterij vertrokken naar Madoera. Zodoende werd ik direct daar naar toe getransporteerd. Slechts enkele malen vroeg de Infanterie onze steun aan en we zagen steeds nader komen de dag, waarop wij Madoera konden verlaten. Toch kwam eerst nog in October de overname van de batterij van het K.N.I.L., die toen met verlof ging. Tot 15 December hielden we het nog uit op dit eiland van de Archipel. We hadden het doorkruist van Noord tot Zuid en van Oost naar West. Onze standplaats was daar Pamekasar, de hoofdstad van dat eiland. Zo vertrokken we de 15e December 1947 naar Soerabaia om de volgende dag door te reizen naar Modjokerto, waar we een rustige tijd tegemoet zouden gaan. We lagen daar op een plaats midden in het stadje, op een 40 km ten zuiden van Soerabaia. Hier brachten we 8 maanden door en in die tijd heeft de Inf. slechts 2 beroepen op ons gedaan. Dat dit niet langer door kon gaan was ons allen duidelijk en toen dan ook half Augustus 1948 het bericht af kwam, dat wij Inf. zouden worden, keken we daar niet vreemd van op. We werden overgeplaatst naar Trawas, een bergplaatsje op ± 700 m hoogte. Het patrouille lopen, wat voor de meeste niet mee viel, ging er ondanks alle bezwaren toch wel in. Ach ja, de omgeving was aardig rustig, want slechts 1 keer hebben wij een geval met een bende van 50 man meegemaakt in de 4 maanden tijds, die we daar gelegerd zijn geweest. Toen werd er weer een beroep gedaan op onze capaciteit als Artillerist. De grote actie zou een aanvang nemen. Dit gaf een grote drukte, maar ons Artilleristenbloed begon sneller te stromen en alles kwam weer voor elkaar. Spoedig werd bekend dat we ten Zuiden van Malang, de Demarcatielijn over zouden gaan en een eind zouden maken aan de heerschappij der Republiek. Dit gebeurde dan ook in de bewuste nacht, die U allen wel zult herinneren. Ons einddoel van de opmars zou zijn Kediri, wat we bereikten via de plaatsen Kepandjen, Wlingi en Blitar, op de 1e Kerstdag 1948. Deze opmars ging zo snel, dat de Artillerie er niet aan te pas kwam. Eerst in Kediri werden die dag de eerste schoten door ons gelost. Vanaf die tijd begon de zuivering van het binnenland, dus de gebieden rond de steden, die bezet waren. Hierbij werd er vaak een beroep op ons gedaan, aangezien wij een hele Brigade moesten ondersteunen. We reisden vanuit Kediri naar Ngandjoek, Kerto-Sono, Djembang, Modjoagoen, Papar, Paréé, Kandangan, de Kali Konto werken (Oost-Java's grootste krachtstation) naar Blitar, Teloen-Agoeng en Trengalek. Overal in het gebied der Brigade ondersteunden wij de Infanterie. Bij elkaar hebben we met deze acties 4000 granaten verschoten. Toen kwam ± 1 maand geleden het bericht van de Legerleiding, dat wij naar Midden-Java overgeplaatst zouden worden. Spoedig kwamen weer nieuwe Artilleristen uit Holland aan, die ons af kwamen lossen. Na nog ± 14 dagen samengewerkt te hebben, werden we naar Soerabaia vervoerd, waar we op de „Van Outshoorn" werden ingescheept op de 10e Juni 1949, de dag dat het precies 2 jaar geleden was dat wij voet aan wal gezet hadden in Oost-Java. Hiermede sloten wij een periode af die we niet licht zullen vergeten. Dat het geluk aan onze zijde was geweest deze 2 jaar, bewijst wel, dat wij nog maar slechts 2 gewonden hebben gehad, en nog geen doden.

Zo gingen wij weer het onbekende tegemoet en hopen na een klein jaartje, ± Maart 1950, behouden in Holland aan te komen.

Geachte vrienden, hiermede heb ik getracht U enig idee te geven van het werk van 1-12 R.V.A. in Oost-Java en ik teken dan met de meeste hoogachting, G. Baai.

De volgende, niet minder belangrijk, bereikte ons uit Soerabaia van:
Wachtm. C. Boender, leg.no. 260525012.
We geven hem hieronder graag het woord:

Soerabaia, 10 Augustus 1949.

Geachte Redactie,

U door mij zeer gewaardeerd maandblad ontvangen en daarvoor mijn oprechte dank. Ook gelezen, dat het contact tussen uitgever en lezer aanmerkelijk verflauwt. Dit deed me dan ook in de pen klimmen.

Reeds eerder heb ik U eens geschreven wat voor werk ik hier doe, nader behoef ik daar natuurlijk niet op in te gaan. Wel kan ik U nu schrijven, dat we eind dezer maand een begin gaan maken met de grote verhuizing.

We werkten tot dusverre in de gebouwen van Lindetevis-Stokvis, maar aangezien deze teruggevorderd zijn door de rechtmatige eigenaar, moesten wij naar andere legering uitzien, dat was uiteraard niet zo gemakkelijk, maar de keus viel op het grote munitie-depôt. Dat bestond uit prachtige grote hallen, de munitie werd naar elders overgebracht en de Genie kon een aanvang maken met de verbouwing en electrificatie van de gebouwen, wat een heel groot werk is. Maar eind dezer maand gaan we dan toch een begin maken met de grote verhuizing. De omvang van de werkplaats is tamelijk toegenomen. Om alleen naar mijn eigen afdeling, de draaierij, te kijken, tel ik al 36 werktuigmachines.

Het meest uiteenlopende wordt hier gemaakt. Van horloges tot dieselmotoren, van drijfstangen tot eenvoudige nippels. Complete meubels, carrosserieën van auto's, kortom alles wat maar voor kan vallen aan reparaties bij het leger. Motoren worden aan de lopende band gereviseerd. Te veel

om op te noemen. Uiteraard natuurlijk alles terugvallend op de automobielen en tanks (stermotoren). Hoewel draaiwerk niet veel bij de scheepsbouw voorkomt, heb ik hier een zeer leerzame tijd gehad.

Ik hoop begin volgend jaar naar huis te komen, aangezien dan mijn drie jaren er op zitten. Toch heb ik hier een zeer leerzame tijd doorgebracht, blijkend uit hetgeen nu volgt.

Ondanks de slechte materiaalpositie hier moet toch alles lopen. Nu kunnen er 2 dingen gebeuren, 1e. bij de pakken neer gaan zitten of 2e. proberen te maken wat er van te maken valt. Enkele feiten opnoemen? Er worden hier veel kleine acculaadmotoren ter reparatie aangeboden, meestal met hetzelfde euvel, drijfstang gebroken. Het zijn kleine stangetjes van een aluminium legering gemaakt. Aluminium is er wel, maar alleen in de vorm van propellers van Jappenvliegtuigen, wat echter prima materiaal is. Nu moet U zich voorstellen zo'n klein drijfstangetje en zo'n grote propeller. Met behulp van een oude schaaf en een nog oudere zaagbank wordt zo'n propeller klein gemaakt. Er gaan daar dan ettelijke uurtjes mee heen, voordat we met de bewerking van zo'n drijfstang kunnen gaan beginnen, maar gefikst wordt het. Zo zou ik legio gevallen op kunnen noemen, Maar zal het hierbij laten.

Nu geachte redactie had ik nog een persoonlijke vraag. Ik heb hem al eens eerder gesteld, maar geen antwoord ontvangen. Straks hoop ik thuis te komen, nog een maand of acht. Ik ben getrouwd, maar zoals ieder jongmens heb ik geen huis. Ik heb bij mijn thuiskomst 3 jaar van mijn (mooiste) tijd in Indië doorgebracht. Met andere woorden zou ik natuurlijk dolgraag een eigen „Home" hebben. Nu weet ik dat er op de Heyplaat door de R.D.M. gebouwd wordt aan woningen. Zou daar misschien voor mij een lichtpunt in te zien zijn? Ik zou natuurlijk zelf wel kunnen informeren bij de Directie, maar alles moet schriftelijk gaan en het is op U waar ik mijn hoop op vestig om mijn verzoek, hierboven vermeld, te bepraten.

Hiermede wil ik tevens mijn brief besluiten met de vriendelijke groeten en nogmaals dank voor Uw blad. Het is en blijft een gewaardeerd blad. C. Boender.

En nu je vraag, Cor. We begrijpen hem heel goed en kunnen het ons indenken, dat die je bezig houdt. Het is en blijft echter een groot probleem, die gezien de vele, zeer vele aanvragen, onoplosbaar lijkt. Wij zijn helaas niet bij machte om in deze iets voor je te doen, maar geven je toch de raad om te zijner tijd schriftelijk of mondeling je wensen te uiten aan het bekende adres. Evenals dat drijfstangetje is het niet gemakkelijk, maar ... misschien fiks je dit dan ook wel! „Komt tijd, komt raad".

Sld. **W. v. Buël**, legno. 250510021, één van onze trouwe schrijvers, liet ons ook deze maand niet in de steek en stuurde ons vanuit Randoe Blatoeng zijn brief.

Beste Willem, je vond het jammer, dat in het Juli-nummer je vorige brief niet werd beantwoord en je was bang, dat we je vergeten waren, maar omdat wij je schrijven half Juli ontvingen was er helaas geen tijd meer om hem diezelfde maand nog te beantwoorden. Je hebt het vorige nummer gelezen, niet? Het beste, Willem, cheerio!

Sld. **J. Pont**, leg.no. 280215545 vertelde ons in zijn brief: „28 Juli zat ik in Indonesië, bij de Leger-Techn. Dienst, wat een hele verandering voor me was. Het zijn hier geweldige werkplaatsen, economisch en goed ingericht. Alleen is er een groot gebrek aan gereedschap, niet aan werktuigen. Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat dit bedrijf is voorzien van „het nieuwste van het nieuwste".

Als iets in Holland door 1 man wordt verricht, gebeurt dit hier door 3 of 4 personen, terwijl de tijd daarover 2 keer zo lang duurt. En dan te weten, dat een Javaans vakman ƒ 6.84 per dag verdient, wat toch heus niet gek is."

Korp. **K. van 't Hof**, leg.no. 261010052, laat ons het volgende horen:

„Hoewel ik al eerder het plan had opgevat, om een artikel in het maandblad te laten zetten, hetgeen door verhuizingen van Detachementen steeds werd uitgesteld, is het er nu toch van gekomen.

Ik zit op Midden-Sumatra aan de Westkust en vandaar kom je vanzelf in Padang. U neemt de jeep, die klaar staat, stapt in en rijdt over kronkelende wegen, door vele kampongs en langs vele sawah's, berg op, berg af. Al rijdende komt U in de zo berucht of beroemd geworden rimboe en als U dan die ene slechte weg neemt, omringd door rimboebossen, dan ontdekt U ineens een militair kamp met de rood-wit-blauwe vlag in top.

Vroeger was dit een Passarloods, die door pioniershanden veranderd is in een aardige en gezellige barak.

Heel veel ontspanning is er niet: Een accu-radio ontvangtoestel, dat de hele dag de scepter zwaait, en een volleyveldje, waar je in tijd van 10 minuten een natte rug hebt. Verder petroleumlicht, wel gezellig, maar geef mij maar electrisch."

Dan verhaalt de schrijver een gebeurtenis, zoals er zo vele door hen worden meegemaakt. Tijdens het baden in de kali bereikte hen het bericht, dat in een nabije kampong een dertig-tal gewapende bandieten waren gesignaleerd, met in hun midden twee ontvoerde burgers. In no-time rukte een alarmploeg uit en hoewel er pas een zware patrouille achter de rug was, werd de kampong snel bereikt. De bandieten waren bij aankomst al gevlucht, maar de twee burgers, die achtergelaten waren, werden meegenomen.

Hij besluit zijn brief met „de groeten aan alle vrienden, in het bijzonder zijn vrienden uit de gereedschapsmederij".

Van Korp. **J. de Lobel**, leg.no. 250220108, ontvingen we zijn laatste brief, want op 3 September keerde hij naar Holland terug. Wat hij van het maandblad te zeggen had? Hier volgen zijn laatste regels:

„Nogmaals hartelijk dank voor de trouwe toezending. Ik beschouwde dit blad als een op-frisser in de warmte!"

Ook sold. **J. Lindhoudt**, leg.no. 251228042 verzond zijn laatste postblad, in verband met zijn demobilisatie begin September.

„Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank voor de ontvangen maandbladen. Het was mij een waar genoegen om maandelijks weer contact met de zaak te hebben."

Korp. O.V.W.er **C. Scheurwater**, leg.no. 271231033.

Beste Cor, hartelijk dank voor je gezonden brief. We hebben weer het een en ander van je gehoord en zijn blij dat ons blad bij je in de smaak valt. Het is altijd weer prettig om van jullie doen en laten op de hoogte te blijven, want daardoor krijgen wij ook een juist beeld van alles, wat door jullie onder de tropenzon wordt verricht.

Je nieuw adres is genoteerd en met een hartelijke groet tot de volgende keer.

Cor groet alle leden, in het bijzonder de Tuindorpbewoners!

Sold. **G. Barendrecht**, leg.no. 270426050.

„Ik ben altijd weer blij als de 2 bekende enveloppen (met „De Wekker") aankomen. Op je gemak aan tafel lezend, vergeet je weldra alles om je heen en leef je weer even mee, in één woord: een „pico hello" blad hoor!"

Ons antwoord op je gestelde vraag is, dat je maar niet te veel moet luisteren naar de altijd lopende geruchten over iets, wat je toch niet direct kunt overzien. Natuurlijk is het niet altijd en overal even druk, maar de z.g. komkommertijd zal heus wel plaats maken voor die ouderwetse drukte, zoals we dat bij ons gewend zijn.

Tot zover de brieven.

Aan alle militairen, die ons hun berichten stuurden, onze dank. We nemen weer afscheid met een hartelijke groet en .... tot de volgende keer. B. B.

EEN KLOK IN DE GROTE ZAAL VAN „COURZAND"

De Buurtvereniging „Heyplaat" jubileerde.

Zaterdag 24 Sept. vierde de Buurtvereniging „Heyplaat" in het Feestgebouw „Courzand" haar 25-jarig bestaan. Er werd een gevarieerd en zeer aantrekkelijk programma vertoond, hetwelk door haar leden bijzonder op prijs werd gesteld.

Bij deze gelegenheid hebben de gezamenlijke verenigingen van Heyplaat en W.E.K. de Buurtvereniging een electrische klok aangeboden, waarvan de wijzerplaat verlicht is. Dit practische geschenk werd door het bestuur in dank aanvaard.

De klok prijkt thans links van het toneel in de grote zaal van Courzand, zodat elke bezoeker voortaan steeds op de hoogte van de tijd zal zijn.

Verslag van de excursie naar de tentoonstelling „Gouden Handen" te Ede

Daartoe door de directie in staat gesteld, hebben wij, leerlingen van de bedrijfsschool, op Dinsdag 2 Augustus j.l. een mooie en zeer interessante excursie kunnen maken naar Ede. Aldaar werd de grote tentoonstelling „Gouden Handen" gehouden, een tentoonstelling, waar van alles op het gebied van huisvlijt te zien was, werkstukken van amateurs, in vele gevallen met behulp van primitieve middelen en gereedschappen vervaardigd, o.a. een modelspoor, scheepsmodellen, kunstzinnig bewerkte voorwerpen, etc. We hebben zelfs de ontvangst van een televisieprogramma kunnen bijwonen met behulp van een door een amateur vervaardigd televisietoestel, wonderlijk was dat.

Er was zoveel te zien, dat het opnoemen ervan te veel ruimte zou innemen. Niet vergeten mag worden het grote model van de „Nieuw Amsterdam", varend in een vijver, dat vanaf de wal met radiogolven bestuurd werd.

En dan nog onze mooie reis, die was ook zeer aantrekkelijk. Om 8.30 vertrokken we van Rotterdam en gingen via Utrecht en Wageningen, waar we even bij een uitspanning stopten om een stukje te eten, naar Ede, alwaar we om 12 uur aankwamen. Tot 3 uur kregen we gelegenheid om alles op de tentoonstelling te bekijken. Via Renswoude gingen we, na in een uitspanning een verfrissing genoten te hebben, weer huiswaarts. Om 7 uur 's avonds waren we in Rotterdam terug. Het is een dag geweest, die we niet gauw zullen vergeten en we danken daarom allen, die deze tocht hebben mogelijk gemaakt en georganiseerd hebben, recht hartelijk voor hetgeen we leerden en genoten hebben.

C. C.

REIZEN

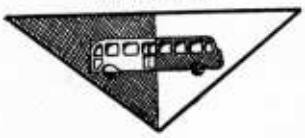

VERSLAG DRIEDAAGSE REIS op 19-20-21 Juli 1949

Tocht door Zuid-Limburg en Ardennen overtreft verwachtingen.

Dinsdag 19 Juli.

Op de Pleinweg werd die morgen om 8 uur het vertreksein gegeven voor deze langverwachte reis. Nadat de voorzitter, de heer Seip en Mevrouw Horstman ons van Schiedam naar Rotterdam-Zuid hadden vergezeld, wensten zij ons een goede reis en hoopten, dat wij onze Reisvereniging ook in het buitenland hoog zouden houden.

Over Dordrecht, Breda en Tilburg tuften we vrolijk Eindhoven binnen, onze eerste pleisterplaats en gebruikten aldaar een heerlijk kopje koffie.

Roermond, de volgende halte, bereikten we langs prachtige wegen, door het mooie Brabant en Noord-Limburg. De knappende broodjes vielen in de smaak en na dit oponthoud vervolgden wij onze tour door het schitterende Zuid-Limburg: Heerlen, Kerkrade, Gulpen en het Drielandenpunt Vaals. Hier stapten we even uit en genoten van het prachtige vergezicht en de wonderlijk mooie omgeving. Alleen hier kan men wekenlang vertoeven om te genieten van de natuur, maar omdat het niet de bedoeling

De „drie-daagse" reizigers

Onze groep in W-vorm voor het Congomuseum te Tervuren

was om te blijven werd er weer gestart, ditmaal naar Maastricht, waar wij zouden overnachten. Nadat de bekende formaliteiten waren vervuld en wij ons hadden verfrist, trokken we gezamenlijk Limburgs hoofdstad in en konden wij ook deze prachtige stad bewonderen.

Met de gedachte: „Morgen naar België!" gingen we naar kooi en dat we geslapen hebben na deze eerste dag vol afwisselingen, behoeft geen betoog.

Woensdag 20 Juli.

Het sein voor vertrek klonk ook hier om 8 uur. In Eysden hadden wij een klein oponthoud omdat de douane een enkele van ons (1 dame en 5 heren) niet zonder meer de grens liet passeren. Gelukkig was het maar voor korte tijd en trokken we daarna België in. Naar Henri Chapelle, het militaire kerkhof, Eupen en Gileppe was een tocht om nooit te vergeten. De natuur bood ons fantastische panorama's en naarmate we hoger en hoger toerden, werd het uitzicht al mooier. Vooral de Stuwdam in de Gileppe bij Verviers en de daarop gebouwde reusachtige leeuw trok ons aller belangstelling en was een dankbaar onderwerp voor hen, die in het bezit waren van een fototoestel. Verder over Jalhay, Malmedy en Stavelot naar Coo, waar we de lunch gebruikten. Na het bezichtigen van de waterval ging de tocht over La Gleize met zijn schitterende panorama's naar de beroemde Druipsteengrot bij Remouchamps. Van het bezichtigen der grot hebben wij maar afgezien, omdat de kosten, 25 franc per persoon, wel een beetje veel waren in verhouding tot onze „deviezen", t.w. 40 franc per dag. We hebben ons toen maar wat verfrist en de omgeving doorgewandeld, wat de moeite waard was. Zelden hebben wij zo'n mooie omgeving gezien, het overtrof onze stoutste verwachtingen. Hier vandaan vertrokken we via Trooz naar Luik, kruisten de stad door en hadden vanaf de Citadel een prachtig uitzicht over de stad. Na Luik keerden we over Visé en Eysden weer naar Maastricht terug en konden om 7 uur in Hotel Moderne onze plaatsen voor het diner innemen.

Donderdag 21 Juli.

Op de laatste dag van onze reis gingen we naar het Westen: Bilzen, Hasselt, Diest en Leuven. Ook hier was het alles even mooi en we genoten van de vele bezienswaardigheden. In Tervuren, bij Brussel, gebruikten we de lunch en brachten een bezoek aan het Congo-museum met zijn vele en interessante bijzonderheden.

Na Tervuren: Brussel, de oude Belgische hoofdstad met zijn mooie en zeer fraaie gebouwen, o.a. het Paleis van Justitie, het Stadhuis, het Broodhuis, Gildehuizen, de graftombe van de Onbekende Soldaat, enz., enz. In het centrum van de stad stapten we uit en kregen gelegenheid om anderhalf uur de stad te bezichtigen. Vandaar ging het via de oude stad Mechelen naar Antwerpen en Zundert, daar trokken we de grens over en arriveerden om 7 uur in Breda, waar het diner ons wachtte. Moerdijk—Rotterdam-Zuid, was maar een kort traject en hier kwam onze secretaris aan boord, die ons verwelkomde en informeerde naar het verloop van onze tocht. In Schiedam eindigde de reis en keerden wij allen zeer voldaan naar huis.

Dat deze reis mooi zou worden, is ons beloofd, maar dat het zo mooi zou zijn, hadden wij niet verwacht. Daarom, hartelijk dank aan het bestuur van onze reisvereniging, die deze 3-daagse tocht zo goed heeft georganiseerd.

JAARVERGADERING

Zaterdag 8 October hopen we onze Jaarvergadering te houden in de cantine aan de Heyplaatstraat, aanvang 8 uur.

AGENDA :

1. Opening.
2. Notulen en Jaarverslag secretaris.
3. Verslag Penningmeester Contrôle-Commissie.
4. Bestuursverkiezing (aftredend zijn 1e secr., 2e penningm. en commissaris).
5. Mededeling.
6. Bespreking reizen 1950.
7. Rondvraag.
8. Sluiting.

Het bestuur verwacht alle leden, dus ook de dames, op deze belangrijke vergadering, want daar zullen de reizen worden besproken voor 1950, dus niet meer op de contactvergadering. (Daar worden alleen de datums bepaald wanneer we gaan reizen). Als allen komen wordt het een gezellig samenzijn en kan het bestuur gaan werken aan de komende reizen.

Wij rekenen op de komst van alle leden.

Bestuur Reisclub.

N.B. Hebt U al deelgenomen aan de excursies welke door ons worden verzorgd? Deze zijn zeer leerzaam en alle de moeite waard.

Let op de mededelingen in de bekende kasten en elders in dit blad onder verenigingsmededelingen.

SCHILDEREN

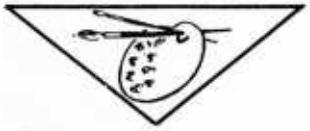

Bij de schilderclub W.E.K. is nog plaats voor enkele leden om zich te ontwikkelen in de edele schilderkunst.

Hoe U daar werkt? Welnu het kan niet beter, in een ruime zaal met behoorlijk licht, keurig onderhouden door de werksters van het kantoor der N.W. (alle hulde) en onder leiding van een leraar, die z'n best doet uit z'n leerlingen te halen wat er in zit.

De lesuren zijn des Zondags van 9.30 tot 11.30 uur in het hierboven genoemde kantoor.

Het feit, dat bijna allen één of meer uren vóór de aanvang van de lessen aanwezig zijn, moet voor U een bewijs zijn, dat er liefhebberij genoeg is en onze club zeer geanimeerd de kunst beoefend.

Offert U eens een uurtje van Uw Zondagmorgen op door eens bij ons te komen kijken. U zult daarvan zeker geen spijt hebben.

L. d. J.

Leden van de Schildersclub in hun studio aan de N.W.

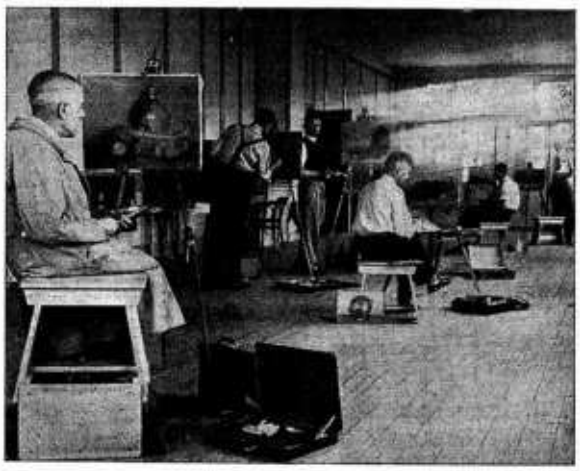

KLAVERJASSEN

Clubavond 2 Sept. 1949

Tijdens deze clubavond richtte onze voorzitter, de heer Van Schayk, hartelijke woorden tot onze vriend Hensen, die met pensioen de fabriek ging verlaten. Spreker herinnerde aan zijn geliefkoosd spreekwoord, handelend over de tijd van komen en gaan. Hij wees op de sociale taak, die de klaverjasclub ten opzichte van haar leden steeds vervult en roemde de prettige kameraadschap onderling. Onder spontaan applaus overhandigde hij Hensen een pijp met rokertje en sprak de wens uit, dat Hensen nog lang z'n Klaverjasje bij W.E.K. zou mogen leggen.

Bondswedstrijd W.E.K. 2—v. Berkel, d.d. 5 September.

De eerste wedstrijd in het nieuwe seizoen bracht W.E.K. in de reserve 1e klasse reeds een overwinning, zij het slechts met 216 punten. Na een gelijk opgaande en spannende strijd, wisten de Alcorplein-buurmannen Bosselaar en Marienus, in de laatste phase de winst voor W.E.K. 2 in de wacht te slepen. Het branderskoppel v. d. Burg/Hooimeyer boekte de meeste winst van deze avond, n.l. 1108 punten. W.E.K. behaalde 19023, van Berkel 18807 punten.

Bondswedstrijd d'Oranjeboom—W.E.K. 1, d.d. 8 September.

De start van W.E.K. 1, in de ere-afdeling, is ons niet meegevallen. Op het nippertje konden wij deze wedstrijd in ons voordeel met 128 punten beslissen. Dit was te danken aan de flinke winsten van de koppels De Haan/Zijlmans en Van Dijk/Verhagen met resp. 1298 en 970 winstpunten. De overige koppels bleek het aangeboden bier niet erg goed op de maag te liggen, want er werd braaf met verlies gewerkt. De uitslag luidde: W.E.K. 18246, d'Oranjeboom 18118 punten.

TERUGBLIK

Tjonge, tjonge, wat deed het mij goed, toen ik na mijn verblijf in het ziekenhuis, voor het eerst weer in de gezellige sfeer van onze klaverjasclub werd opgenomen.

Al die oude bekende en vertrouwde gezichten weer terug te zien en weer een echte pot te kunnen klaverjassen. Als je er zo noodgedwongen eens een poosje uit geweest bent, dan bemerk je pas, dat je de Donderdagavond werkelijk mist. Dikwijls heb ik gedurende mijn verblijf in het ziekenhuis Donderdagsavonds gedacht: „hè, ik wou, dat ik nu, al was het maar een uurtje, op de Heyplaat kon zijn", ofschoon ik ondanks dit verblijf, en hier denk ik steeds weer met plezier aan terug, het medeleven van de verschillende leden buitengewoon aardig heb gevonden, afgezien nog van het heerlijk smakende fruit dat mij door het bestuur namens W.E.K. werd toegezonden.

Ik wil dan ook besluiten met een hartelijk woord van dank aan allen voor hun blijken van belangstelling en medeleven en tegelijkertijd de hoop uitspreken, dat onder de prachtige leiding van ons bestuur, deze hartelijke geest altijd zal blijven bestaan, tot voorspoed van onze klaverjasclub in het bijzonder.

Mevr. A. VERSLUIS.

MODELBOUW

De tijd voor de modelbouw is weer aangebroken, wij zijn dan ook Zaterdag 10 September weer gestart. Modelbouw, die voor de meeste gedurende de zomermaanden heeft stil gestaan, wordt nu weer met veel enthousiasme ter hand genomen. En terecht, Modelbouw is een veel voldoening gevende bezigheid in het raam van de vrije tijdsbesteding.

Zeer interessant waren de mooie werkstukken, die we hebben gezien op de tentoonstelling „Gouden Handen". Met veel bewondering hebben we de verschillende stukken bekeken, en in gedachten even stil gestaan over de toewijding, het geduld en het doorzettingsvermogen hieraan besteed.

Ook wij gaan nu weer onze vrije tijd goed besteden. Wij gaan onze modellen af maken, of nieuwe op stapel zetten.

Er zijn weer verschillende nieuwe leden ingeschreven, wij roepen hen van deze plaats een hartelijk welkom toe in onze club. Met ons werk hebben wij al enkele tentoonstellingen opgeluisterd, daardoor veel waardering ondervonden en ervaring mee opgedaan, maar veel meer voldoening voor U zelf, als modelbouwer, hebt ge daarvan meegenomen. Hier hebt ge zelf kunnen zien en aanvoelen hoe prettig het is, zo Uw vrije uren te hebben besteed. Met andere woorden: goed besteed. En daar gaan we mee door. Het scherpt Uw verstand, vergroot Uw initiatief, leert geduld, doorzettingsvermogen, handigheid en bekwaamheid. Maar het geeft vooral veel voldoening.

Hiermede doen wij tevens een beroep op de heren leiders om ook dit seizoen weer hun gewaardeerde medewerking te verlenen. Dus aan de slag en veel succes. Binnenkort houden we een algemene ledenvergadering, waar we meer onder ons op ons werk zullen terugkomen.

Namens het bestuur,
J. L.

LECTUUR VOOR ONZE JONGE WERKERS

Het is ons een genoegen te kunnen vermelden dat van de lectuur die ons ter beschikking is gesteld voor onze jongens, een dankbaar gebruik wordt gemaakt.

Wij betuigen dan ook langs deze weg onze oprechte dank aan de Directie en aan vele andere heren voor hun spontane en welwillende medewerking aan deze zo belangrijke taak verleend.

Ook het boek „Fantastische Schepen" wordt door de jongens om de beurt met veel belangstelling gelezen.

Dit boek is zeer geschikt voor onze jeugd, maar ook voor ouderen is het interessant.

De tijd hieraan besteed is nuttig en leerzaam. J. L.

ZWEMMEN

25-jarig jubileum Buurtvereniging „Heyplaat"

Onder grote belangstelling werd Zaterdag 27 Augustus j.l. in het zwembad Heyplaat en in de Eemhaven een zwemdag gehouden, uitgaande van de Buurtvereniging Heyplaat in samenwerking met onze zwemclub W.E.K. om dit jubileum te herdenken.

Van 12 tot 2 uur vond het jeugdzwemmen van de K.N.Z.B. plaats voor kinderen van 10—12 jaar en van 12—14 jaar. Hieraan werd deelgenomen door ± 90 jongeren. Daarna werd de schoolwedstrijd gehouden tussen de Chr. en de Openb. school alhier. De wisselbeker, welke reeds voor de 2e maal in het bezit der Openbare school is, kwam ook nu weer voor de 3e maal, dus definitief, als eigendom in hun bezit.

Om 2 uur werd een begin gemaakt met de 1 en 2 km prestatie tocht in de Eemhaven. Hiervoor waren in totaal 69 deelneemsters en deelnemers, die allen, op één na (vanwege kramp), de eindstreep haalden. Hierbij mag wel vermeld worden dat Mej. Alie de Reus en de heer D. Reynders deze 2 km in borstcrawl en de heer C. de Bakker in rugcrawl aflegden, wat een zeer mooie prestatie was.

Het verdere van de dag werd gevuld met jeugdwedstrijden door de jeugd van Heyplaat, waarbij goede tijden werden gemaakt. Deze liggen ter inzage bij de badmeester, de heer Wessels.

Ook willen wij op deze plaats allen, die meegewerkt hebben om deze dag zo bijzonder te doen slagen, hartelijk dankzeggen, in het bijzonder de leden der „Schiedamse Reddingsbrigade" en de heren verbandmeesters der R.D.M. voor de E.H.B.O.-hulp. v. d. E.

Tweekamp W.F.—W.E.K.

Op Zaterdag 3 September j.l. had in ons bad Heyplaat de grote ontmoeting plaats tussen Wilton-Feyenoord en W.E.K. Omstreeks 2.30 uur kwamen onze gasten aan en na de komst van de jury om ± 3 uur, nam de wedstrijd een aanvang met een kort openingswoord door de 2e secretaris, daar de voorzitter, de heer Reynders, zich al bij de opening in het bad moest begeven en de 1e secretaris verhinderd was deze wedstrijd bij te wonen.

De wedstrijd had een vlot verloop en aan beide zijden werd flink gekampt. Na afloop was de stand:

Estafette Dames:	W.F. 10 punten — W.E.K. 61 punten,
Esafette Heren:	W.F. 40 punten — W.E.K. 38 punten,
dus de totale uitslag:	W.F. 60 punten — W.E.K. 99 punten,

zodat W.E.K. de grote wisselprijs voor de 1e keer (verleden jaar werd hij door W.F. gewonnen) in bezit nam + de wisselprijs damesestafette en W.F. de wisselprijs Heren in ontvangst nam.

Er is aan beide zijden flink gevochten, het was een schitterend duel, vooral de estafette's en namens het bestuur betuigen wij nogmaals onze dank aan al de leden van de zwemclub W.E.K. voor hun zwoegen en hetgeen zij op deze grote dag tot stand hebben gebracht voor hun club. En niet te vergeten onze trainer de heer R. Wessels, hij is het toch die zich geen moeite en zorgen heeft gespaard om deze uitslag voor ons mogelijk te maken.

Wegens plaatsgebrek kunnen wij de volledige uitslagen niet in het blad publiceren, maar zij liggen ter inzage bij de badmeester. v. d. E.

Diploma-zwemmen op Zaterdag 10 September j.l.

Wederom had vandaag voor de 2e maal het diplomazwemmen plaats. Hieraan werd deelgenomen door 105 personen voor diploma 1 en 2. De belangstelling was zeer groot en alle deelnemers behaalden het diploma, hetgeen een zeer grote prestatie is voor onze leraar, de heer Wessels. Eén gegadigde, die door operatie in de benen niet bij machte was de beenslag behoorlijk te doen, zoals bij een normale zwemmer, maar meer met de armen zwom, ontving het diploma met bijzondere vermelding.

De heer Wessels heeft dit seizoen in het zwmbad 170 personen diploma laten zwemmen en allen hebben het behaald. Dit is wel iets dat hier vermeld mag worden en waar de zwemwereld trots op kan zijn. v. d. E.

Vanaf Dinsdag 4 October wordt er weer in de overdekte gezwommen te Hillegersberg.

Vanaf 19.00 uur tot 19.45 beneden 16 jaar.
Vanaf 19.45 uur tot 20.30 boven 16 jaar.

DE JUBILEUM-WEDSTRIJDEN

50 m. rugslag dames

De grote belangstelling

Hensen neemt afscheid van zijn vrienden

BIJ EEN AFSCHEID

Op 3 September 1949 verliet ons, met pensoen, de heer

A. HENSEN,

geboren 26 Januari 1879, draaier in de koperslagerij, wonende Alcorplein 3, Rotterdam, nadat hij vanaf 26 Februari 1924 tot bovengenoemde datum bij de R.D.M. werkzaam was geweest.

Bij deze gelegenheid kwamen zijn collega's en vrienden in de koperslagerij bij elkaar om afscheid van hem te nemen, waarbij enkele toepasselijke woorden werden gesproken en cadeaux werden overhandigd. Een toespraak in dichtvorm verdient hieronder een plaatsje.

Geachte Collega.

Vriend Hensen, jij gaat ons verlaten,
Jij krijgt je verdiend pensioen,
En ik moet nog de draaier zien komen
Die 't hier beter dan jij zal doen.

Je ijver was altijd zo vurig,
Je werk dat viel jou niet zwaar,
Al stond je ook wel eens te mopp'ren
Je werk was steeds voor elkaar.

Nauw'lijks was de fluit gegaan
Of je zag 'm al bij z'n draaibank staan
Met schuifmaat, passer en z'n krijt,
Met vaste wil en noeste vlijt.

En kwam men met een werkstuk aan,
Geen commentaar, hij pakte aan,
Met humor en met vaste hand
Bracht hij een kwart eeuw werk tot stand,

Wij wensen hem nog vele jaren
Geluk en voorspoed, zonneschijn,
Een leven zonder zorg en moeite
En met z'n vrouw gelukkig moge zijn.

Je collega's koperslagers.

AFSCHEID

In ons vorige nummer werd een afscheid van de heer A. D. J. Daniël genoemd, dit is fout en dient als vogt hersteld te worden:

Op 4 Juli 1949 beëindigde de heer

A. D. J. BROEKHOVEN

ijzerwerker van beroep, wonende 's-Gravendijkwal 1, Rotterdam, geboren 29 Augustus 1886, met pensioen zijn dienstverband met de R.D.M., waar hij vanaf 6 Augustus 1907, met enkele onderbrekingen, tot 4 Juli j.l. werkzaam was.

Op 27 Augustus 1949 verliet de heer

H. WITTER,

werkmeester-ijzerwerkers, wonende Tollensstraat 20, Rotterdam, geboren 21 Maart 1887, met pensioen het bedrijf van de N.W., waar hij vanaf 12 Januari 1925 werkzaam was.

Op 27 Augustus 1949 nam de heer

A. VOGEL,

bankwerker van beroep, wonende Korenaardwarsstraat 19a, Rotterdam, geboren 3 Mei 1884, met pensioen afscheid van de R.D.M., waar hij vanaf 3 Maart 1902, met enkele onderbrekingen, tot 27 Augustus j.l. werkzaam was.

Op 10 September 1949 ging de heer

P. L. VERSCHOOR,

electrische kraandrijver van beroep, wonende Wolphaertsbocht 277a, Rotterdam, geboren 29 Januari 1888, met pensioen en nam afscheid van de R.D.M., waar hij vanaf 26 Augustus 1912, met enkele onderbrekingen, tot 10 September j.l. werkzaam was.

Op 10 September 1949 beëindigde de heer

A. DE ROOY,

klinker van beroep, wonende Puntstraat 52a, Rotterdam, geboren 10 September 1884, met pensioen zijn betrekking bij de R.D.M., waar hij vanaf 3 Maart 1919 werkzaam was.

DANKBETUIGINGEN

Ook via „De Wekker" wil ik nog eens mijn hartelijke dank uitspreken aan bazen en mede-arbeiders van de draaierij en koperslagerij, alsmede aan het bestuur van W.E.K. en aan de Klaverjasclub, voor de wijze waarop zij mijn afscheidsdag van de R.D.M. tot een onvergetelijke hebben gemaakt. Tevens ook mede namens mijn echtgenote hartelijk dank voor de cadeaux en de bloemen.

A. HENSEN.

Mede namens mijn vrouw en kinderen, dank ik U voor de vele blijken van belangstelling bij onze 25-jarige echtvereniging ons door de personeelsvereniging W.E.K. betoond.

W. ROLAF,
Rotterdamsedijk, Schiedam.

Hiermede betuig ik nogmaals mijn hartelijke dank aan het hoofdbestuur van W.E.K. voor het aangeboden boekwerk bij mijn vertrek van de R.D.M., alsmede aan het bestuur van de Klaverjasclub voor de prachtige foto. Beide souveniers worden door mij ten zeerste gewaardeerd en zullen mij steeds herinneren aan de prettige samenwerking met het hoofdbestuur, de clubs en leden van de personeelsvereniging, waaraan ik steeds gaarne mijn bijdrage als redactielid heb gegeven. Ik wens U allen het beste voor de toekomst en hoop, dat het doel van Uw personeelsvereniging steeds meer verwezenlijkt zal worden.

Met vriendelijke groeten,

F. J. MULDERS,
Vinkenstraat 5, Geleen.

IN MEMORIAM

Op 8 Augustus 1949 overleed de heer

A. J. FEELDERS,

Dirk van Wassenaarstraat 27b, Schiedam, geboren 14 Februari 1890.

Als fitter van beroep was hij van 4 Augustus 1919 tot zijn overlijden in dienst van de N.W.

Op 29 Augustus 1949 overleed de heer

C. SCHOTMAN,

Volmarijnstraat 93b, Rotterdam, geboren 28 Februari 1894.

Als chauffeur was hij vanaf 26 Juli 1920 tot zijn overlijden in dienst van de R.D.M. en N.W.

Dat zij rusten in vrede.